

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 sierpnia

№ 73.

Rok 1932.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.:	661—z dnia 23 sierpnia 1932 r. zmieniające niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych .	1445
	662—z dnia 23 sierpnia 1932 r. zmieniające niektóre przepisy postępowania karnego	1451
	663—z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie upoważnienia władzy mianującej do przenoszenia sędziów w stan spoczynku i na inne miejsce służbowe	1459

661.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

zmieniające niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

CZĘŚĆ I.

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r., zawierające „Prawo o ustroju sądów powszechnych” (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93), zmienione ustawą z dnia 4 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 5, poz. 43) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 626) ulega zmianom przewidzianym w art. 2 — 78 niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. W art. 2 § 2 skreśla się wyrazy: „jak również zmiana siedziby sądu”.

W art. 2 § 3 skreśla się wyrazy: „lub siedziby sądu”, oraz dodaje się na końcu tego paragrafu zdanie następujące: „Zmianę siedziby sądu może zarzą-

dzić Prezydent Rzeczypospolitej w drodze rozporządzenia”.

Art. 3. W art. 3 oznacza się treść dotychczasową, jako § 1 i dodaje się §§ 2 i 3 w brzmieniu następującem:

„§ 2. Równocześnie z utworzeniem wydziału zamiejscowego, Minister Sprawiedliwości wyznacza członków tego wydziału z pośród sędziów właściwego sądu okręgowego oraz sędziów sądu grodzkiego w siedzibie wydziału, zasięgnąwszy uprzednio opinii kolegium administracyjnego sądu okręgowego.

§ 3. Zniesienie wydziału zamiejscowego nastąpić może w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i powoduje przejście członków wydziału zamiejscowego do siedziby sądu okręgowego”.

Art. 4. Art. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 5. § 1. Minister Sprawiedliwości oznaczy w drodze rozporządzenia w każdym sądzie okręgowym liczbę sędziów śledczych oraz ich siedziby.

§ 2. Minister Sprawiedliwości wyznacza siedziby sędziom śledczym danego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium administracyjnego tego sądu.

§ 3. W razie zniesienia stanowiska sędziego śledczego w danej miejscowości, można wyznaczyć sędziemu śledczemu, który je zajmował, inną siedzibę na obszarze danego sądu okręgowego.

§ 4. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia oznaczyć w sądach apelacyjnych liczbę sędziów śledczych do spraw wyjątkowego znaczenia”.

Art. 5. Art. 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 11. § 1. Sąd grodzki składa się z jednego sędziego lub większej liczby sędziów. Sędzia grodzki, a jeśli jest ich więcej — jeden z sędziów sądu grodzkiego, wyznaczony przez prezesa właściwego sądu apelacyjnego, sprawuje kierownictwo sądu grodzkiego.

§ 2. Prezes sądu apelacyjnego może odwołać wyznaczenie sędziego grodzkiego do sprawowania kierownictwa”.

Art. 6. Art. 27 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 27. § 1. Działalność sądów przysięgłych może być zawieszona na przeciąg sześciu miesięcy co do wszystkich przekazanych im przestępstw lub pewnych ich rodzajów, na całym obszarze Państwa lub w pewnych okręgach, jeżeli to okaże się koniecznym ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

§ 2. Rozporządzenie o zawieszeniu działalności sądów przysięgłych wydaje Rada Ministrów za zezwoleniem Prezydenta Rzeczypospolitej”.

Art. 7. Art. 34 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 34. Sądy apelacyjne orzekają w składzie trzech sędziów, o ile ustawy inaczej nie stanowią”.

Art. 8. Art. 39 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 39. § 1. Sąd Najwyższy orzeka w składzie trzech sędziów.

§ 2. W sprawach karnych oraz w tych sprawach cywilnych, w których wymaga tego przepis szczególny, Sąd Najwyższy orzeka po wysłuchaniu wniosków prokuratora. W innych sprawach przedstawienie wniosku zależy od uznania prokuratora”.

Art. 9. Tytuł rozdziału VII otrzymuje następujące brzmienie:

„Zgromadzenie ogólne i kolegium administracyjne”.

Art. 10. Art. 48 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 48. Najpóźniej w listopadzie każdego roku zgromadzenie ogólne Sądu Najwyższego, sądu apelacyjnego oraz sądu okręgowego wybiera na rok następny ze swego grona trzech członków i trzech zastępców do kolegium administracyjnego. Ponadto w skład kolegium administracyjnego wchodzi: prezes sądu, jako przewodniczący, oraz powołani przez niego dwaj członkowie zgromadzenia ogólnego”.

Art. 11. Art. 49 §§ 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„§ 2. Uchwały zgromadzenia ogólnego i kolegium administracyjnego zapadają większością głosów. Przewodniczący głosuje narówni z innymi członkami; w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

§ 3. Prokurator bierze udział bez głosu stanowczego w zgromadzeniu ogólnym i w kolegium administracyjnym i ma prawo stawiania wniosków”.

Art. 50 i 51 — skreśla się.

Art. 12. W art. 52, 53, 55 wyrazy: „Zgromadzenie ogólne”, „zgromadzenie ogólne” zastępuje się wyrazami: „Kolegium administracyjne”, „kolegium administracyjne”.

Art. 52 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Podział czynności obejmuje również wyznaczanie sędziów jednostkowych, ich zastępców, oraz zastępców sędziów śledczych, ustalanie kolejności tych zastępstw, tudzież wyznaczanie składu sędziowskiego, powołanego do orzekania w sprawach określonych w art. 102 § 2 lit. c) i w art. 110 lit. c).”

W art. 52 § 3 zamiast wyrazów: „naczelnika sądu grodzkiego” umieszcza się wyrazy: „sędziego, sprawującego kierownictwo sądu grodzkiego”.

Art. 54 — skreśla się.

Art. 13. W art. 61 § 1 wyraz: „stu” zastępuje się wyrazem: „trzystu”, oraz dodaje się na końcu tego paragrafu, zmieniając kropkę na średnik, zdanie następujące: „osobie uwięzionej można wymierzyć kary, przewidziane w przepisach więziennych”.

Art. 14. Art. 63 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 63. Zarządzenia porządkowe przewodniczącego oraz kary porządkowe wymierzane przez sąd nie mają zastosowania do sędziów, należących do składu sądu, i do prokuratora, a kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem kary przewidzianej w art. 62 § 2 — do adwokata, jako rzecznika strony w danej sprawie”.

Art. 15. Jako art. 64¹ wprowadza się następujący przepis:

„Art. 64¹. Sędziemu, dokonywającemu czynności sądowej jednoosobowo, służą prawa przewodniczącego i sądu, przewidziane w art. 60 — 64”.

Art. 16. Art. 66 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 66. Kierownikami sądów są:
w Sądzie Najwyższym — pierwszy prezes;
w sądach apelacyjnych i okręgowych — prezesi tych sądów;
w sądach grodzkich — sędziowie sprawujący kierownictwo tych sądów”.

Art. 17. Art. 67 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 67. § 1. Zastępcą kierownika sądu jest najstarszy służbą prezes, wiceprezes lub sędzia.

§ 2. W razie przerwy w urzędowaniu kierownika sądu, zastępcę wyznaczyć może:

- a) Minister Sprawiedliwości — w stosunku do wszystkich sądów, z pośród sędziów tego samego albo innego równorzędnego lub wyższego sądu;
- b) kierownicy sądów — w stosunku do sądów, nad którymi pełnią nadzór, z pośród sędziów danego sądu albo sądów równorzędnych lub wyższych swego okręgu”.

Art. 18. W art. 68 wstawia się nowy punkt a) w brzmieniu następującem:

„a) czas spędzony na danem stanowisku”.

Dotychczasowe punkty a), b), c) tego artykułu otrzymują kolejne oznaczenie b), c), d).

Art. 19. W art. 70 lit. a) zamiast wyrazów: „naczelnik sądu grodzkiego” umieszcza się wyrazy: „sędzia grodzki, sprawujący kierownictwo sądu grodzkiego”.

Art. 20. W art. 78 § 1 po wyrazie: „urzędowania” dodaje się wyrazy: „Sądu Najwyższego”.

W art. 78 skreśla się § 2 w całości, a „§ 3” otrzymuje oznaczenie: „§ 2”.

Art. 21. Art. 81 § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3. W ciągu siedmiu dni od doręczenia uchwały, odmawiającej zgody przewidzianej w § 1, służy władzy lub osobie, która żądała wyrażenia zgody, oraz prokuratorowi dyscyplinarnemu, skarga do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji”.

Art. 22. W art. 85 lit. c) zamiast wyrazu: „wiceprokuratora Sądu Najwyższego” umieszcza się wyraz: „prokuratora Sądu Najwyższego”.

Art. 23. W art. 86 lit. e) zamiast wyrazu: „wiceprokuratorem” umieszcza się wyraz: „prokuratorem”.

Art. 24. W art. 91 skreśla się wyrazy: „oznaczając termin zgłaszania się kandydatów. Tryb postępowania określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości”.

Art. 25. Art. 92 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 92. § 1. Na każde wolne stanowisko sędziego okręgowego kolegium administracyjne tego sądu wskaże najpóźniej po upływie dwóch tygodni od chwili obwieszczenia trzech najodpowiedniejszych kandydatów z pośród osób, które zgłosiły swą kandydaturę lub wyraziły zgodę na objęcie stanowiska.

§ 2. Prezes sądu okręgowego przesyła uchwałę kolegium administracyjnego prezesowi sądu apelacyjnego, z wymienieniem kwalifikacji wybranych kandydatów, przedstawiając jednocześnie wszystkich kandydatów oraz swą opinię co do kandydata, którego uważa za najodpowiedniejszego”.

Art. 26. Art. 93 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 93. § 1. Kolegium administracyjne sądu apelacyjnego w ciągu siedmiu dni po otrzymaniu uchwały kolegium administracyjnego sądu okręgowego wyraża swą opinię o kandydatach wskazanych w uchwale, przyczem ze swej strony może ponadto wskazać z podaniem motywów innych jeszcze kandydatów z pośród osób, które zgłosiły swą kandydaturę lub wyraziły zgodę na objęcie stanowiska.

§ 2. Opinię kolegium administracyjnego sądu apelacyjnego wraz z uchwałą kolegium administracyjnego sądu okręgowego prezes sądu apelacyjnego przesyła bezzwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości, przedstawiając jednocześnie wszystkich kandydatów oraz swą opinię co do kandydata, którego uważa za najodpowiedniejszego”.

Art. 27. Art. 95 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 95. Na każde wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego kolegium administracyjne tego sądu wskaże najpóźniej po upływie dwóch tygodni od chwili obwieszczenia trzech kandydatów. Pierwszy prezes Sądu Najwyższego przesyła Ministrowi Sprawiedliwości uchwałę kolegium administracyjnego, przedstawiając jednocześnie wszystkich kandydatów oraz swą opinię co do kandydata, którego uważa za najodpowiedniejszego”.

Art. 28. W art. 96 § 2 skreśla się wyrazy: „a przedstawionych zgromadzeniu ogólnemu sądu, w którym stanowisko jest wolne”, a w § 3 tegoż artykułu wyrazy — „a przedstawionych zgromadzeniu ogólnemu”.

Art. 29. W art. 97 skreśla się oznaczenie: „§ 1” — oraz skreśla się ustęp oznaczony „§ 2” w całości.

Art. 30. Art. 98 §§ 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„§ 2. Sędzia powinien się zgłosić w celu objęcia stanowiska u kierownika właściwego sądu w ciągu dni czternastu od dnia otrzymania urzędowego zawiadomienia o mianowaniu, o ile władza nie oznaczyła terminu krótszego. Osoba, która przechodzi z innego stanowiska w służbie państwowej na stanowisko sędziowskie, powinna się zgłosić w ciągu dni czternastu od dnia zwolnienia od obowiązków poprzedniej służby.

§ 3. Nieusprawiedliwione niezgłoszenie się najpóźniej dnia czternastego po otrzymaniu zawiadomienia o mianowaniu lub po zwolnieniu od poprzedniej służby daje Ministrowi Sprawiedliwości prawo postawienia wniosku o unieważnienie nominacji”.

Art. 31. Art. 100 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 100. § 1. Obejmując stanowisko, sędzia składa wobec prezesa sądu właściwego lub kierownika sądu, w którym jest mianowany, przysięgę, której brzmienie i formę składania określi rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, wydane na podstawie uchwały Rady Ministrów.

§ 2. Sędzia, przechodzący z jednego stanowiska sędziowskiego na drugie, ponownej przysięgi nie składa”.

Art. 32. Art. 102 § 2 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) dla dobra wymiaru sprawiedliwości lub powagi stanowiska sędziowskiego na podstawie orzeczenia sądu wyższego, powziętego w składzie trzech sędziów tegoż sądu na posiedzeniu niejawnym na wniosek prezesa sądu właściwego, a w stosunku do prezesa — na wniosek prezesa sądu wyższego, po wysłuchaniu zainteresowanego sędziego, jeżeli na wezwanie się stawia”.

Art. 33. W art. 105 § 1 wyrazy: „obowiązków sędziego” zastępuje się wyrazami: „obowiązków sędziego, prokuratora”.

W art. 105 § 4 skreśla się wyrazy: „za zgodą zgromadzenia ogólnego sądu wyższego”.

Art. 34. Art. 110 lit. c) otrzymuje brzmienie następujące:

„c) w interesie wymiaru sprawiedliwości na podstawie orzeczenia sądu wyższego, powziętego w składzie trzech sędziów tegoż sądu na posiedzeniu niejawnym na wniosek prezesa sądu właściwego, a w stosunku do prezesa — na wniosek prezesa sądu wyższego, po wysłuchaniu zainteresowanego sędziego, jeżeli na wezwanie się stawia”.

Art. 35. W art. 111 § 2 wyrazy: „zgromadzenia ogólnego” zastępuje się wyrazami: „kolegium administracyjnego”.

Art. 36. W art. 114 § 2 skreśla się wyrazy: „oraz zwolnienia od zajęć udziela”, a zamiast wyrazów: „naczelnikom sądów grodzkich” umieszcza się wyrazy: „sędziom, sprawującym kierownictwo sądów grodzkich”.

Art. 114 § 3 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 3. Zwolnienia od zajęć udziela sędziom prezes sądu właściwego, prezesom sądów okręgowych — prezes sądu apelacyjnego, prezesom sądów apelacyjnych i pierwszemu prezesowi Sądu Najwyższego — Minister Sprawiedliwości. Ze zwolnienia od zajęć na czas do siedmiu dni może korzystać kierownik sądu lub wydziału zamiejscowego w wypadkach nagłych, zawiadamiając o tem jednocześnie władzę właściwą do udzielenia zwolnienia. Z zachowaniem tychże warunków sędzia, sprawujący kierownictwo sądu grodzkiego, może udzielać zwolnienia od zajęć sędziom grodzkim.”

W § 4 tegoż artykułu zamiast wyrazów: „cztery tygodnie” umieszcza się wyrazy: „sześć tygodni”.

Art. 37. Art. 123 § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 2. Na wyjątek od powyższej zasady może wyrazić zgodę pierwszy prezes Sądu Najwyższego, jeżeli chodzi o sędziów tego Sądu, co do innych zaś sędziów — prezes właściwego sądu apelacyjnego”.

Art. 38. Art. 126 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 126. § 1. O zamiarze oddania się zajęciu ubocznemu sędzia powinien niezwłocznie zawiadomić prezesa właściwego sądu. Jeżeli prezes uważa, że dane zajęcie uboczne podpada pod zakaz art. 124 lub 125, sprawę rozstrzyga kolegium administracyjne.

§ 2. Prezes sądu apelacyjnego lub okręgowego powinien zawiadomić o swoim zamiarze oddania się zajęciu ubocznemu Ministra Sprawiedliwości, który może odmówić swej zgody na to zajęcie”.

Art. 39. Art. 130 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 130. Kary dyscyplinarne są następujące:
a) upomnienie;
b) nagana;
c) przeniesienie na inne miejsce służbowe na koszt skazanego;

d) usunięcie ze stanowiska prezesa lub wiceprezesa sądu;

e) przeniesienie w stan spoczynku;

f) wydalenie ze służby sędziowskiej”.

Art. 40. W art. 131 wyrazy: „jeden rok” zastępuje się wyrazami: „trzy lata”.

Art. 41. W art. 132 wyraz: „kierownika” zastępuje się wyrazami: „prezesa lub wiceprezesa”, a po wyrazie: „przeniesienie” dodaje się wyrazy: „skazanego na koszt własny”.

Art. 42. Wprowadza się art. 132¹ treści następującej:

„Art. 132¹. W wypadku dyscyplinarnego przeniesienia na inne miejsce służbowe przepisy art. 91—96 nie mają zastosowania”.

Art. 43. W art. 139 § 1 skreśla się wyrazy: „najstarszy po pierwszym prezesie”.

• **Art. 44.** Art. 141 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 141. § 1. Członków sądów dyscyplinarnych wybiera zgromadzenie ogólne przed końcem każdego roku na rok następny. W razie potrzeby uzupełnienie składu może nastąpić w ciągu roku.

§ 2. Skład sądzący dla poszczególnej sprawy wyznacza przewodniczący sądu dyscyplinarnego”.

Art. 45. Art. 145 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 145. Obwiniony może przybrać obrońcę z pośród sędziów lub prokuratorów”.

Art. 46. W art. 165 dotychczasową treść oznacza się jako „§ 2”, a jako „§ 1” wstawia się następujący przepis:

„Art. 165. § 1. Od wyroku sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji służy obwinionemu odwołanie, jeżeli go skazano na karę przewidzianą w art. 130 pod lit. c) — f), prokuratorowi zaś dyscyplinarnemu, jeżeli wnosił o wymierzenie kary przewidzianej w art. 130 pod lit. c) — f), a sąd obwinionego uniewinnił lub skazał na karę łagodniejszą od żądanej”.

Art. 47. W art. 168 § 2 wyrazy: „w art. 130 pod lit. a) — c)” zastępuje się wyrazami: „w art. 130 pod lit. a) oraz b)”.

Art. 48. W art. 174 skreśla się oznaczenie „§ 1” oraz skreśla się w całości ustęp oznaczony jako „§ 2”.

Art. 49. Art. 175 §§ 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„Art. 175. § 1. Po prawomocnem zakończeniu postępowania karnego przeciw sędziemu, sąd karny przesyła akta właściwemu sądowi dyscyplinarnemu pierwszej instancji. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, sąd dyscyplinarny poweźmie uchwałę, czy należy je wszcząć, choćby sąd karny wydał wyrok uniewinniający; przepis art. 147 § 4 ma tu zastosowanie.

§ 2. Jeżeli przeciw sędziemu zapadł prawomocny wyrok karny, pociągający za sobą w myśl ustawy utratę stanowiska, sąd dyscyplinarny zawiadamia o tem Ministra Sprawiedliwości, który zarządza wydalenie skazanego ze służby, chociażby już wykonano wyrok dyscyplinarny skazujący na karę łagodniejszą niż wydalenie, a jeżeli w wykonaniu wyroku dyscyplinarnego przeniesiono już skazanego w stan spoczynku, Minister Sprawiedliwości zarządza pozbawienie go prawa używania tytułu sędziowskiego z pozbawieniem uposażenia emerytalnego".

Art. 50. W art. 176 § 1 skreśla się wyrazy: „z wyjątkiem upomnienia”, a w § 2 tegoż artykułu wyrazy: „w art. 130 pod b) — e)” zastępuje się wyrazami: „w art. 130 pod lit. a) — d)”.

Art. 51. W art. 187 § 1 skreśla się wyrazy: „lub nagane” oraz wyrazy: „co nie wyłącza zastosowania art. 131”.

Art. 52. W art. 205 zamiast wyrazów: „naczelnikiem sądu grodzkiego” umieszcza się wyrazy: „sędzią, sprawującym kierownictwo sądu grodzkiego”.

Art. 53. W art. 206 § 2 i 209 § 2 wyrazy: „zgromadzenia ogólnego” zastępuje się wyrazami: „kolegium administracyjnego”.

Art. 54. W art. 216 lit. b) skreśla się wyraz: „urzędu”.

Art. 55. Art. 225 § 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

b) dwaj sędziowie sądu okręgowego wyznaczeni przez prezesa”.

Art. 56. Tytuł działu VI „Urzędy prokuratorskie” zmienia się na „Prokuratura”.

Art. 57. W art. 233 § 1 zamiast wyrazów: „prokuratorowie i wiceprokuratorowie Sądu Najwyższego” umieszcza się wyrazy: „i prokuratorowie Sądu Najwyższego”.

Art. 58. W art. 234 wyrazy: „urzędu prokuratorskiego” zastępuje się wyrazem: „prokuratury”.

W art. 235 w § 1 lit. a) wyrazy: „urzędów prokuratorskich” zastępuje się wyrazem: „prokuratur”, a w § 1 lit. b) skreśla się wyrazy: „i wiceprokuratorów”.

Po art. 235 umieszcza się art. 235¹ w brzmieniu następującem:

„Art. 235¹. § 1. Pierwszy prokurator Sądu Najwyższego władny jest:

a) cofnąć środek odwoławczy, założony do Sądu Najwyższego przez prokuratora sądu niższego;

b) stwierdzić oczywiste uchybienie, dostrzeżone przy badaniu środków odwoławczych, założonych przez prokuratora sądu niższego, oraz wytknąć je właściwemu prokuratorowi.

§ 2. O wytknięciu uchybienia pierwszy prokurator zawiadamia Naczelnego Prokuratora”.

Art. 59. W art. 238 skreśla się w całości ustęp oznaczony jako „§ 4”.

Art. 60. Art. 239 §§ 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„§ 2. Prokurator powinien się zgłosić w celu objęcia stanowiska u swego bezpośredniego zwierzchnika w ciągu dni czternastu od dnia otrzymania urzędowego zawiadomienia o zamianowaniu, o ile władza nie oznaczyła terminu krótszego. Osoba, która przechodzi z innego stanowiska w służbie państwowej na stanowisko prokuratorskie, powinna się zgłosić w ciągu dni czternastu od dnia zwolnienia od obowiązków poprzedniej służby.

§ 3. Nieusprawiedliwione niezgłoszenie się najpóźniej dnia czternastego po otrzymaniu zawiadomienia o nominacji, lub po zwolnieniu od poprzedniej służby, daje Ministrowi Sprawiedliwości prawo unieważnienia nominacji lub postawienia wniosku o unieważnienie nominacji, w zależności od trybu w jakim nastąpiło mianowanie.”

Art. 61. W art. 242 § 2 wyrazy: „urzędu prokuratorskiego” zastępuje się wyrazami: „danej prokuratury”; w § 3 tegoż artykułu skreśla się wyrazy: „pełniących stałą służbę poza siedzibą sądu okręgowego”.

Art. 62. Art. 243 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. W wypadkach wskazanych w art. 110 pod lit. a), b), c) Minister Sprawiedliwości zarządzi przejście lub przeniesienie prokuratora w stan spoczynku z urzędu, zasięgając jedynie opinii prokuratora apelacyjnego względnie pierwszego prokuratora Sądu Najwyższego. Nie zasięga się opinii w wypadkach dotyczących pierwszego prokuratora Sądu Najwyższego lub prokuratora apelacyjnego. W wypadku art. 110 lit. c) należy dać zainteresowanemu prokuratorowi możność złożenia wyjaśnień.”

Art. 63. Art. 244 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. W razie dostrzeżenia uchybień drobniejszych, nie dających jeszcze podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, bezpośredni przełożony może udzielać prokuratorowi upomnienia, stosując odpowiednie przepisy dotyczące urzędników państwowych.”

Art. 64. W art. 245 ustępy oznaczone jako §§ 3 i 4 skreśla się, a jako § 3 tego artykułu wprowadza się przepis następujący:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości wyznacza na dany rok kalendarzowy po dwóch prokuratorów dla każdego sądu dyscyplinarnego, a dla Najwyższego Sądu Dyscyplinarnego — czterech prokuratorów, z pośród których prokurator apelacyjny lub pierwszy prokurator Sądu Najwyższego wyznacza prokuratorów do składu sądującego w poszczególnej sprawie.”

Art. 65. W art. 247 § 1 lit. b) skreśla się wyrazy: „i wiceprokuratorów”.

Art. 247 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Ze zwolnienia od zajęć na czas do siedmiu dni może korzystać przełożony prokuratury lub od-

działu zamiejscowego w wypadkach nagłych, zawiadamiając o tem zwierzchnika właściwego do udzielenia zwolnienia. Z zachowaniem tych warunków prokurator okręgowy może udzielać zwolnienia od zajęć wiceprokuratorom i podprokuratorom okręgowym. Art. 114 § 4 i art. 115 mają odpowiednie zastosowanie."

Art. 66. Art. 253 otrzymuje następujące brzmienie:

"Art. 253. Zezwolenia na zajęcie uboczne udziela:

- a) pierwszemu prokuratorowi Sądu Najwyższego i prokuratorom apelacyjnym — Minister Sprawiedliwości;
- b) prokuratorom Sądu Najwyższego — pierwszy prokurator tego Sądu;
- c) wszystkim innym prokuratorom — prokurator apelacyjny."

Art. 67. Art. 255 otrzymuje następujące brzmienie:

"Art. 255. § 1. Aplikantów sądowych mianuje i zwalnia prezes sądu apelacyjnego.

§ 2. Prezes sądu apelacyjnego może według swego uznania zwolnić aplikanta przed ukończeniem aplikacji, jeżeli uzna, że aplikant ze względu na swoje postępowanie przed rozpoczęciem aplikacji lub w czasie aplikacji nie odpowiada godności aplikanta sądowego, albo że nie pełni gorliwie swych obowiązków.

§ 3. Decyzję prezesa wydaną w myśl § 2 może zmienić tylko Minister Sprawiedliwości, według swego uznania.

§ 4. Z prawa przewidzianego w § 2 może również korzystać Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii właściwego prezesa sądu apelacyjnego."

Art. 68. W art. 260 § 2 wyrazy: „do urzędu prokuratorskiego” zastępuje się wyrazami: „do prokuratury”.

Art. 69. W art. 262 § 2 wyrazy: „Urzędy prokuratorskie” zastępuje się wyrazami: „Prokuratury”.

Art. 70. Art. 267 otrzymuje następujące brzmienie:

"Art. 267. O ile ustawy inaczej nie stanowią, mają zastosowanie do sekretarzy, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów sądowych oraz prokuratorskich, tudzież do komorników i woźnych sądowych przepisy, dotyczące urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych."

Art. 71. W tytule rozdziału I działu IX wyrazy: „urzędów prokuratorskich” zastępuje się wyrazem „prokuratur”.

Art. 72. W art. 270 wyraz: „pięciu” zastępuje się wyrazem: „dziesięciu”.

Art. 73. Art. 271 otrzymuje następujące brzmienie:

"Art. 271. Aż do ujednolinitenia ustroju hipotecznego, dotychczasowa organizacja magistratur hipotecznych na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie pozostaje w mocy, przyczem Minister Sprawiedliwości władny jest na obszarze tych sądów tworzyć wydziały hipoteczne przy sądach grodzkich i okręgowych oraz zmieniać ich okręgi w zakresie spraw hipotecznych."

Art. 74. W art. 273 § 1 pkt. 2 lit. a) wyraz: „dziesięć” zastępuje się wyrazem: „pięćdziesiąt”.

Art. 75. W art. 275 § 1 zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

"O złączeniu tych izb w jedną izbę cywilną postanowi Minister Sprawiedliwości."

Art. 76. W art. 278 § 1 wyrazy: „w ciągu pięciu lat od wejścia w życie niniejszego prawa” zastępuje się wyrazami: „w okresie czasu do dnia 31 grudnia 1935 r.”.

Art. 77. W art. 282 § 1 zamiast wyrazu: „pięciu” umieszcza się wyraz: „dziesięciu”.

Art. 78. W art. 297 § 1 pkt. 23 — kwotę 10.000 zł. zastępuje się wszędzie kwotą 50.000 zł.

CZĘŚĆ II.

Przepisy przechodnie i końcowe.

Art. 79. Poza wypadkami zastrzeżonymi zgromadzeniu ogólnemu w niniejszym rozporządzeniu, kolegium administracyjne będzie właściwe dla spraw, które według dotychczasowych przepisów należały do zgromadzenia ogólnego, do sądu w składzie zgromadzenia ogólnego lub do połączonych wydziałów sądu.

Art. 80. Do czasu wydania przez Ministra Sprawiedliwości nowego regulaminu Sądu Najwyższego pozostaje w mocy regulamin, wydany rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 447) ze zmianami, wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

Art. 81. Zmiana przepisu art. 273 § 1 pkt. 2 lit. a) prawa o ustroju sądów powszechnych, wprowadzona art. 74 niniejszego rozporządzenia, nie ma zastosowania do spraw, w których powództwo wniesiono przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia.

Art. 82. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wiceprokuratorowie Sądu Najwyższego stają się prokuratorami tego Sądu, co nie powoduje ich przejścia do grupy D uposażenia przed terminem, który w miarę wolnych etatów prokuratorskich grupy D oznaczy dla każdej z tych osób zarządzenie Ministra Sprawiedliwości.

Art. 83. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia naczelnicy sądów grodzkich pełnić będą nadal dotychczasowe swe czynności, jako spra-

wujący kierownictwo sądu grodzkiego. Zachowują oni w dalszym ciągu uposażenie i dodatki w dotychczasowym zakresie.

Przepisy, dotyczące uposażenia i dodatków dla naczelników sądów grodzkich, będą miały zastosowanie do sędziów, sprawujących kierownictwo sądów grodzkich.

Art. 84. Do czasu, który określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, sędziowie, przeniesieni za ich zgodą do innej miejscowości, nie otrzymują kosztów przeniesienia.

Art. 85. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, przyczem upoważnia się go do wydania jednolitego tekstu „Prawa o ustroju sądów powszechnych”, z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 86. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

662.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

zmieniające niektóre przepisy postępowania karnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) w brzmieniu ustawy z dnia 21 stycznia 1932 r., zmieniającej niektóre przepisy postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 60), wprowadza się zmiany następujące:

1) Po art. 13 wprowadza się art. 13¹ w brzmieniu następującem:

„Art. 13¹. § 1. W wypadkach, przewidzianych w art. 12 i 13, nieważność stwierdza postanowieniem sąd bezpośrednio wyższy nad sądem, który wydał nieważne orzeczenie.

§ 2. Orzeczenie o nieważności sąd wydaje z własnej inicjatywy albo na wniosek stron”.

2) W art. 15 dodaje się w § 1 po wyrazie: „dodatkowych” wyrazy: „i środków zabezpieczających”.

3) Po art. 19 wprowadza się art. 19¹ w brzmieniu następującem:

„Art. 19¹. Środki odwoławcze od orzeczeń sądów grodzkich sąd okręgowy rozpoznaje w składzie jednego sędziego”.

4) W art. 32 dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1, a jako § 2 wprowadza się przepis następujący:

„§ 2. Późniejsze podniesienie kwestji niewłaściwości miejscowej sądu jest nieważne”.

5) W art. 43 dodaje się § 3 w brzmieniu następującem:

„§ 3. Późniejsze zgłoszenie wniosku jest nieważne”.

6) Art. 49 § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 49. § 1. Sąd nie ma obowiązku uzasadnienia postanowienia:

a) zarządzającego przeprowadzenie dowodu lub wezwanie kogoś do sądu;

b) uwzględniającego wniosek strony, któremu się inna strona nie sprzeciwiła”.

7) Art. 56 § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 56. § 1. Oskarżycielami publicznymi przed sądami grodzkimi są:

a) policja państwowa;

b) ponadto inne organa administracji w granicach, zakreszonych przez poszczególne ustawy”.